стоятельная работа студента и ее информационно-методическое обеспечение: Учебное пособие. – К.: Вища школа, 1990. – 112 с. 3. Освіта України – 2001. – 18 липня (№ 29). – С. 4-6.

УДК 378.01

ЗАХАРОВА М.А., ***КАСЬЯНОВА О.М.***, канд. пед. наук; доц.

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВИКЛАДАЧІВ ВИЩОЇ ШКОЛИ

Необхідність розгляду проблем освіти з точки зору компетентнісного підходу викликана загальноєвропейською й світовою тенденцією інтеграції, глобалізації світової економіки, стандартизацією європейської освіти на засадах Болонської угоди. Істотним, як зазначає І.Зимня, є й той факт, що універсалізація перетворень у галузі освіти, забезпечення студентської й викладацької мобільності, міжнародне визнання ступенів, уведення освітніх кредитів, – все це передбачає також певну термінологічну уніфікацію. [1].

Постановка проблеми. Проблема формування професійної компетентності фахівця в будь-якій галузі знаходиться в полі зору багатьох наукових дисциплін: соціології, культурології, психології, історії, філософії, професійної педагогіки тощо. Тому розгляд цієї складної проблеми в аспекті підготовки викладача вищої школи є особливо важливим.

Відтак, **метою цієї публікації** є визначення педагогічних умов формування професійно-педагогічної компетентності викладачів вищих навчальних закладів.

Виклад основного матеріалу. Національна модель підготовки фахівців у різних галузях народного господарства передбачає використання досвіду формування компетентності, набутого в європейській системі освіти. Як свідчать наукові дослідження Дубчака О., Овчарука О. та Огарева Е., компетентність передбачає спроможність особистості сприймати та відповідати на індивідуальні та соціальні потреби; комплекс ставлень, цінностей, знань і навичок [4, 5, 6].

Спираючись на дослідження Огарева Е.И.[6], ми виділяємо такі педагогічні умови формування та розвитку професійної компетентності викладача вищої школи, що взаємопов’язані між собою та об’єднані у чотири блоки:

1. Організаційно-педагогічні (навчальний план, програми, вироблення критеріїв визначення рівня компетентності, визначення груп вмінь, які входять до компетентності, організація занять).

2. Змістовні (цілепокладання, інтеграція різноманітних курсів, визначення провідних ідей).

3. Технологічні (контрольно-оцінювальні, організація форм активного навчання, ресурсне забезпечення навчально-виховного процесу, використання інноваційних технологій).

4. Акмеологічні (реалізація діагностики професійного розвитку студентів, система мотивації і стимулювання, визначення критеріїв оцінювання сформованості професійно-педагогічної компетентності, включення студентів у самоуправління).

Професійне становлення педагога нерозривно пов'язане з його особистим зростанням. Об'єднання високої освіченості, професійної компетентності і особистісного розвитку стає інтегральною базою для досягнення вершин професійної майстерності.

Таким чином, формування професійної компетентності викладача вищої школи розглядається як процес оволодіння стійкими, інтегрованими, системними знаннями та умінь застосовувати їх в нових ситуаціях, розвиток професійно важливих якостей особистості, здатності досягати значних результатів в професійній діяльності.

Список літератури: 1. *Зимняя И.А.* Ключевые компетентности как результативно-целевая основа комптентностного подхода в образовании. Авторская версия. – М.: Исследовательский центр проблем качества подготовки специалистов, 2004. – 42с. **2.** *Оскарссон Б.* Базовые навыки как обязательный компонент высококачественного профессионального образования // Оценка качества профессионального образования. Доклад 5 / Под общ. ред. *В.И. Байденко, Дж. Ван Зантворта.* – М.: Европейский фонд подготовки кадров, 2001. **3.** *Варданян Ю.В.* Строение и развитие профессиональной компетентности специалиста с высшим образованием: (На материале подготовки педагога и психолога): Дисс. д-ра пед. наук: 13.00.01. – М., 1998. – 353 с. **4.** *Дубчак О, Покладова В, Стефаненко Н.* Психологічні умови формування "гнучкої" особистості // Нові напрямки творчого розвитку особистості школяра. Матеріали доповідей та повідомлень науково-практичної конференції. – Київ, 2004. – С. 20-21. **5.** *Овчарук О.* Ключові компетентності: Європейське бачення // Управління освітою. – 2004. – № 2. – С. 6-9. **6.** *Огарев Е.И.* Компетентность образования: социальный аспект.– СПб.: РАО ИОВ, 1995.– 234 с. **7.** Стратегія реформування освіти в Україні: Рекомендації з освітньої політики. – К.: К.І.С., 2003. – 296 с.

УДК 37.014.01

ЗУЄВА М.В., ***ЧЕРВАНЬОВА З.О.,*** докт. наук, проф.

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ДО СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Соціальний педагог – відносно молода професія для сучасної України, поява якої обумовлена потребою суспільства у принципово нових підходах до соціального захисту, соціального виховання особистості, сім'ї, різноманітних груп населення. Становлення і розвиток соціальної педагогіки на ґрунті вітчизняного та зарубіжного досвіду передбачає надання компетентної допомоги різним категоріям населення, гуманізацію взаємин у соціокультурному середовищі, сприяння соціальному становленню особистості на різних віко-